PALACHOVINY

KTEROU AUTOŠKOLU ZVOLIT?
Máte v plánu získat řidičský průkaz? Mrkněte na naše tipy a rady.
ČTĚTE NA STRANĚ 4

UBLIŽUJEME ZVÍŘATŮM!
Dobré úmysly mohou někdy škodit.
ČTĚTE NA STRANĚ 6

Slovo úvodem

Milí čtenáři,

školní rok utekl rychleji, než jsme čekali, a než se všichni rozprchneme na prázdniny, přinášíme vám nové vydání našeho časopisu. Tentokrát jsme si pro vás připravili spoustu různorodých témat, která vás snad pobaví, překvapí i zaujmou.

Podíváme se například do Pirny, zjistíme něco o tanečním světě i o Mělnicku a nahlédneme také do prostředí autoškoly. Nechybí ani rozhovory s učiteli, krimi rubrika nebo zajímavosti ze světa zvířat.

Fanoušci sportu si přijdou na své u tématu MS a milovníci vesmíru a technologií možná ocení článek o programu Artemis II.

Aby toho nebylo málo, připravili jsme si pro vás také další zajímavosti, které vám snad zpříjemní poslední školní dny před létem.

Doufáme, že si při čtení odpočinete od testů, známek i ranního vstávání a naladíte se na blížící se prázdniny.

Přejeme příjemné čtení a krásné léto!

Vaše 2.B

Prázdnin tón

Poslední zvon odzvonilo,
všem se náhle ulevilo.
Prázdniny nás vítají,
učitelé mávají.

Sešity jdou spát do skříně,
rána plynou nějak líně.
Místo testů z matiky
počítáme nanuky.

Večer voní táborák,
komár létá jako drak.
Než zas přijde školní shon,
užijme si prázdnin tón!

Vokounová Lucie

Never again: Studenti spojili síly v Pirně

foto: prof. Dvorščíková

27. března se skupina studentů našeho gymnázia vydala do partnerské školy v německé Pirně. Nebyl to ale jen obyčejný školní výjezd. Hned po příjezdu bylo jasné, že nás čeká den plný emocí, sportu, smíchu, nových setkání i silných momentů, na které se jen tak nezapomíná.

Hlavní část programu patřila sportovním utkáním mezi českými a německými studenty. Ve hře byl putovní pohár, a tak bylo o napětí postaráno od první minuty. Přestože chtěl vyhrát každý, po celou dobu panovala přátelská atmosféra a bylo vidět, že nejde jen o výsledky, ale hlavně o společný zážitek.

Ve volejbalu naši školu reprezentovaly dva týmy. Dívky z prvního ročníku hrály s obrovským nasazením a bojovaly o každý míč. Na hřišti bylo vidět nadšení, radost ze hry i skvělá spolupráce.

Smíšený tým studentů druhého a třetího ročníku zase ukázal, jak dobře dokážou táhnout za jeden provaz. Každý bod provázelo hlasité povzbuzování, emoce i chvíle, kdy všichni napjatě sledovali, jak výměna dopadne.

foto: prof. Dvorščíková

Stejně energické byly i futsalové zápasy chlapců ze sekundy a tercie. Hra měla rychlé tempo a hráči nechali na hřišti opravdu všechno.

Bojovali až do posledních minut, navzájem se podporovali a ukázali nejen sportovní schopnosti, ale i týmového ducha a fair play.

Největší radost přišla ve chvíli, kdy se našim studentům podařilo po dlouhé době získat putovní pohár a přivést ho zpět na naši školu. Nadšení, výkřiky radosti a společné oslavy byly důkazem toho, jak moc to pro všechny znamenalo. Byla to odměna za bojovnost, spolupráci i energii, kterou do celého dne vložili.

Celý výjezd ale nebyl jen o sportu. Velkou roli sehrál také náš školní sbor, který svým vystoupením vytvořil krásnou atmosféru a pomohl propojit studenty obou škol. Hudba dokázala spojit a dodala celému dni příjemnou a přátelskou náladu.

Silným momentem byla také společná aktivita českých a německých studentů, při které vznikl banner s nápisem „NEVER AGAIN“. Nešlo jen o společnou práci, ale hlavně o připomínku toho, jak důležité je nezapomínat na historii a snažit se, aby se některé události už nikdy neopakovaly.

Návštěva Pirny tak přinesla mnohem víc než jen sportovní výsledky. Studenti si odvezli nové zážitky, zkušenosti i přátelství a znovu se ukázalo, že podobná setkání mají velký smysl. Spojují lidi, učí spolupráci a ukazují, že i studenti z různých zemí si mohou být velmi blízcí.

Děkujeme všem studentům, kteří se výjezdu zúčastnili a skvěle reprezentovali naši školu. Poděkování patří také pedagogům a organizátorům, díky kterým mohl celý den proběhnout v tak příjemné atmosféře. Na návštěvu v Pirně budeme ještě dlouho vzpomínat.

Šedivá Petra - Udržalová Eliška

Noc, kdy se prváci proměnili v dámy a gentlemany

foto: Dau Hung Anh

Kulturní dům na Mělníku zažil ve své historii stovky společenských akcí, ale pro letošní prváky byla tahle sobota premiérou, na kterou se nezapomíná. Viděli jsme na vlastní oči, jak se spolužáci v oblecích a šatech mění v sebevědomé hvězdy parketu. Celý večer byl vlastně jeden velký souboj: na jedné straně stál přísný rytmus mistra Kvasničky a na té druhé naše nespoutaná energie.

Pod dohledem legendy

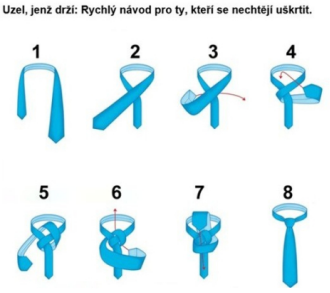
Hned u vstupu do sálu bylo jasné, že tohle není obyčejná diskotéka. Vzduch byl těžký od drahých parfémů a laků na vlasy, v šatně se nervózně upravovaly motýlky a kontrolovaly punčochy. Hlavní postavou večera byl ovšem taneční mistr Kvasnička. Tento muž vládne parketu s klidem někoho, kdo přesně ví, jak udržet i ten největší dav v rytmu. Sledoval jsem ho, jak s ledovým klidem koriguje nástup párů. Stačil jeden jeho rázný pokyn do mikrofonu a ze zmatku uprostřed sálu byl najednou dokonale uspořádaný parket. Právě on nás celé měsíce trpělivě učil, že foxtrot není jen náhodné šlapání po nohou, ale koordinovaný pohyb. Pod jeho dohledem se i ti největší odpůrci pohybu snažili vypadat na parketu co nejelegantněji.

Když se z tance stane freestyle

Program začal tradičně. Polka, valčík a jive. Zpočátku se vše drželo v mezích společenských pravidel a úsměvy se šetřily hlavně pro foťáky spokojených rodičů. Jenže s přibývajícími hodinami začala formální etiketa ustupovat skutečnému nadšení. Jakmile došlo na freestyle, na nějakou etiketu se rázem zapomnělo. Byl to fascinující pohled. Místo počítání dob si každý jel ve vlastním rytmu. Jakmile šla saka dolů, bylo jasné, že je tréma pryč. Holky se mezitím s úlevou přezuly a parket konečně patřil čisté radosti z tance. Právě tehdy se ukázalo, kdo to bral jen jako povinný kurz a kdo si přišel tuhle závěrečnou jízdu opravdu užít.

Čurda Adam - Dau Hung Anh

Mini-rozhovor z parketu

Během pauzy na vydýchání jsme vyzpovídali jednoho z odvážných účastníků z prvního ročníku:

Poznáš hned podle hudby, o jaký tanec se jedná?

Upřímně? Tak v jednom z pěti případů. Jinak se prostě nenápadně koukám na ostatní, co začnou tancovat, a pak se k nim přidám, abych nebyl za exota.

Kolikrát jsi za jeden tanec stihl partnerce šlápnout na nohu?

Záleží, co se zrovna hraje. Ale tak jednou až dvakrát za písničku se to bohužel stane. Snad má dobré pojištění prstů u nohou.

Znáš u každého tance všechny kroky, nebo občas improvizuješ?

Většinou se snažím vědět, co dělám. Ale když fakt netuším, radši netancuju vůbec, než abych tam dělal nějaké náhodné pohyby.

Kouzlo tanečního mistra

Ne každý však dokázal udržet balanc mezi zábavou a slušností. V rohu sálu jsem zaznamenal drobný rozruch. U pár spolužáků bylo znát, že bufet byl během večera jejich nejoblíbenější zastávkou.

Než však stihla vzniknout jakákoli scéna, objevil se pan Kvasnička. Žádný křik, žádné vyhazování. Jen krátké zašeptání do ucha a doprovod ke dveřím. Byla to ta nejelegantnější taneční figura celého večera.

Tanec skončil, zážitky zůstávají

Když dozněly poslední tóny a sál pomalu utichal, zbyla jen vůně rozlitých drinků a rozmazaná líčidla. Někdo si domů odnesl pamětní list, někdo jen puchýře na patách. Ale nejdůležitější lekcí z Mělníka nebylo to, jak správně udělat otočku ve waltzu, byla to lekce o tom, že i v tom největším chaosu se dá najít rytmus i zábava zároveň.
A když ztratíte rytmus, je dobré mít nablízku někoho jako pan Kvasnička, kdo vás s elegancí nasměruje zpátky do řady – nebo diskrétně k východu.

Když profík tančí s námi

Zpovídali jsme naši spolužačku, která se tanci věnuje závodně.

Dokázala ses v kurzu naučit i něco, co tě na trénincích nenaučili?

Řekla bych, že rozhodně. Ačkoliv to možná nepřineslo nové kroky či variace, naučilo mě to větší trpělivosti a větší soustředěnosti, co se hudby týče.
Byl to skvěle strávený čas a jsem ráda, že jsem se kurzu účastnila.

Jaký byl největší rozdíl mezi závodním parketem a našimi lekcemi?

Pan Kvasnička se rozhodně snažil atmosféru přiblížit a seznámit nás se závodním parketem, ale rozdíl tam určitě byl – hlavně v tlaku. Tady šlo spíše o společenskou akci, kdežto závody představují především hodně stresu.

Měla jsi tendenci ostatní na parketu tajně opravovat, nebo jsi to dokázala vypnout?

Dokázala jsem to vypnout.

foto: Taneční kurzy Jana Kvasničky

Uvědomovala jsem si, že jsem se to kdysi také učila. Pomohla jsem jen tehdy, když mě o to někdo sám požádal.

Co pro tebe byla jako pro profíka v tomto kurzu největší výzva?

Nechat se vést. Jako dívka v páru nemám správně vést, ale někdy jsem to vedení podvědomě přebírala.

Čurda Adam - Dau Hung Anh

Kde naši učitelé studovali?

Vídáme je každý den. Stojí před tabulí, diktují poznámky, zkouší nás a občas nám dají zabrat. Napadlo vás ale někdy, jaké to bylo, když v těch lavicích seděli oni sami? Byli to vzorní studenti, nebo také občas prosili spolužáky o opsání úkolů?
Vydali jsme se do kabinetů a vyzpovídali celkem devatenáct našich učitelů. Zmapovali jsme, které střední i vysoké školy mají za sebou, a se dvěma z nich jsme sedli, abychom z nich vytáhli ty nejzajímavější informace. Tady je pohled do minulosti našeho učitelského sboru!

Příjmení a jméno	Titul	Vystudovaná střední škola	Vystudovaná vysoká škola
Vejvoda Michal	Mgr.	Gymnázium v Příbrami	Pedagogická fakulta, Univerzita Karlova
Dvořáková Dagmar	Mgr.	Gymnázium Jana Palacha	Pedagogická a Filozofická fakulta, Univerzita Karlova
Pokorná Lucie	RNDr.	Gymnázium Voděradská	Matematicko-fyzikální fakulta, Univerzita Karlova
Tlustá Kateřina	Mgr.	Gymnázium Jana Palacha	Přírodovědecká fakulta, Univerzita Karlova
Drápalová Tereza	Mgr.	Gymnázium Jana Palacha	Pedagogická fakulta, Univerzita J. E. Purkyně
Veterník Jan	Bc.	Gymnázium Jana Palacha	Přírodovědecká fakulta, Univerzita Karlova
Hégr Eduard	Mgr.	Gymnázium v České Lípě	Pedagogická fakulta, Technická univerzita v Liberci
Marková Monika	Mgr.	Slovanské gymnázium v Olomouci	Filozoficko-přírodovědecká fakulta, Slezská univerzita
Hradcová Marta	Mgr.	Podnikatelská škola	Pedagogická fakulta, Univerzita Karlova
Duchková Erika	Mgr.	Obchodní akademie v Šumperku	Pedagogická fakulta, Ostravská univerzita
Güllichová Hana	Mgr.	Gymnázium Jana Palacha	Pedagogická fakulta, Technická univerzita Liberec
Urbančík Michal	Mgr.	Gymnázium Opatov	Pedagogická fakulta, Univerzita Karlova
Mifková Yveta	PaeDr.	Gymnázium Brandýs nad Labem	Pedagogická fakulta, Univerzita Karlova
Niemcová Romana	Ing.	Střední zahradnická škola Mělník	Agronomická fakulta, Česká zemědělská univerzita
Fiedlerová Jana	Mgr.	Gymnázium Jana Palacha	Pedagogická fakulta, Univerzita J. E. Purkyně

Oxana Malko pochází z Ukrajiny, kde také absolvovala jak základní, tak střední školu, které jsou na Ukrajině jako jedno dohromady. Už od začátku svého studia se snažila dosahovat co nejlepších výsledků a vzdělání pro ni bylo velmi důležité.

Učení ji bavilo a ke svým povinnostem přistupovala zodpovědně, což se odráželo i na jejích známkách, které byly

po celou dobu výborné.

Díky své píli a pravidelné přípravě dosahovala převážně samých jedniček. Její úsilí vyvrcholilo u maturitní zkoušky, kde za své vynikající studijní výsledky získala zlatou medaili. Tento úspěch byl výsledkem dlouhodobé práce, odhodlání a snahy dosahovat co nejlepších výsledků během celého studia.

Paní prof. Martinez studovala francouzské gymnázium ve Valencii ve Španělsku, které fungovalo na principu dvojího systému. To znamenalo, že se studenti učili podle francouzského i španělského školství zároveň a museli splnit požadavky obou.
V jejím případě to znamenalo i dvojitou maturitu, protože tehdy ještě nebyly tyto systémy mezi státy plně uznávány. Studenti tak museli zvládnout například jak dějiny Španělska, tak dějiny Francie, což bylo poměrně náročné.

Ve srovnání s českým gymnáziem bylo studium ve Španělsku podle ní odlišné hlavně v počtu předmětů. Studenti jich měli více, ale už na konci druhého ročníku si mohli zvolit zaměření, například humanitní, ekonomické nebo vědecké.

Díky tomu se mohli více soustředit na obory, které je zajímaly, a nemuseli se tolik věnovat předmětům, které jim nevyhovovaly. Náročnost studia byla podle ní dána především množstvím učiva, i když obsah jednotlivých předmětů se může lišit. Přístup učitelů byl podle její zkušenosti podobný jako v Česku, byli spíše přísní a kladli důraz na studium.

Po dokončení střední školy odjela do Francie, kde studovala španělskou a francouzskou filologii (studium jazyků) ve městech Montpellier a Toulouse.

Později začala učit na česko-francouzském gymnáziu v Praze, kde využila znalosti všech tří jazyků – francouzštiny, španělštiny i češtiny. Na tuto školu dochází jak čeští studenti, tak děti zahraničních rodin, které v Česku dočasně žijí například kvůli práci rodičů.

Na současné gymnázium se dostala poté, co se přestěhovala mimo Prahu. Její dcera začala tuto školu navštěvovat a jí samotné bylo nabídnuto místo učitelky španělštiny, které přijala.

I když má každý ze sedmnácti oslovených učitelů jiný titul a studoval v jiné době, jedna věc je spojuje, a to, že cesta za vzděláním není jen o zkouškách, ale i o hledání sebe sama.

I učitelé kdysi bojovali s prokrastinací nebo strachem z neúspěchu. Až je tedy příště uvidíte ve třídě, pamatujte, že i oni kdysi seděli v lavicích a měli úplně stejné sny a třeba i nechuť ke škole jako my dnes.

Dobšovič Martin - Pecka Čeněk Brendan - Spáčil Antonín - Šmída Matěj

Artemis II míří na Měsíc

foto: www.spacenews.com

Mise Artemis II dostává po skoro padesáti letech člověka k Měsíci. Zatím se nejedná o misi k přistání, ale pouze k obletění Měsíce jako test pro misi Artemis III. V posádce jsou čtyři lidé. Zároveň se k Měsíci poprvé podívá žena a člověk tmavé pleti. Této misi předcházel Artemis I.
Vše odstartovalo 1. dubna 2026 v 18:24 místního času. Raketa odstartovala z Kennedyho vesmírného střediska na Floridě, nejdříve obíhali kolem Země a testovali, jestli správně fungují systémy. Poté zažehly motory a raketa vyrazila k Měsíci.
Po jeho obletu se lidé z posádky stali nejvzdálenějšími lidmi od Země v historii. Měli asi tři hodiny k pozorování povrchu odvrácené strany Měsíce, než je gravitace poslala zpět k Zemi. Před návratem do atmosféry se odpojila loď Orion od servisního modulu a vstoupila do atmosféry rychlostí 40 000 km/h. Modul přistál 10. dubna 2026 do Tichého oceánu poblíž San Diega, kde je vyzvedlo americké námořnictvo. Úspěšnost této mise potvrdila, že tato technologie je schopna přistání na Měsíci, což se uskuteční v misi Artemis III. Motory, které vynesly raketu z atmosféry, po zažehnutí nelze vypnout. Jsou totiž na pevné palivo, proto je potřeba vše dobře naplánovat. Jeden z hlavních motorů už měl za sebou dokonce patnáct letů, jiný byl zase úplně nový.

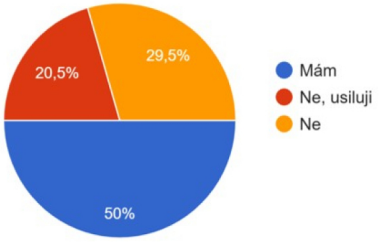

foto: Zdroj: Astronomie: Roen Kelly

Samozřejmě kvůli staršímu hardwaru, některé z motorů prošly modernizací. Jeden z mála problémů na lodi byla porucha záchodu, která se ale povedla astronautům opravit.

Procházka Ondřej - Zeman Martin

Kam naši gymnazisté chodí do autoškoly a proč většina z nich uspěje hned napoprvé?

Kolik studentů našeho gymnázia už má řidičák? Kam chodí do autoškoly a jak se jim daří u zkoušek? Na tyto otázky se zaměřil náš školní průzkum, do kterého se zapojilo 109 studentů napříč ročníky vyššího gymnázia. Výsledky našeho dotazníku ukázaly, že téměř polovina studentů už řidičský průkaz má a většina z nich zvládla zkoušky napoprvé s vysokým počtem bodů.

Gymnazisté za volantem

Podle výsledků dotazníku tvoří většinu respondentů studenti ze třeťáku / septimy (33 %) a čtvrťáku / oktávy (28,4 %), tedy ti, kteří právě dosahují nebo již dosáhli věku potřebného pro získání řidičského průkazu. Druhou nejvýznamnější skupinou byli druháci / sextáni s 22,9 % a nejmenší zastoupení měli prváci / kvintáni s 15,6 % odpovědí.

Kam mělničtí gymnazisté chodí na autoškolu?

Drtivá většina studentů (přes 90 %) volí autoškoly přímo v Mělníku, což je pochopitelné – nikdo nechce po škole dojíždět kvůli výuce ještě do jiného města.

Zbylých zhruba 10 % respondentů navštěvovalo autoškoly v okolních městech jako Mladá Boleslav, Kladno, Roudnice nad Labem, Kralupy nad Vltavou nebo Praha. Když se podíváme na konkrétní mělnické autoškoly, jasně vede **Fišer** s 36 % studentů, následovaný autoškolou **Krejča** (17,3 %) a **ORION (Spurný)**

Menší zastoupení měly autoškoly **Libor Vojtěch, Mgr. Jiří Tauchman, Petr Černáš, Autoškola Bohouš** a **Pavel Černáš.**

Z okolních měst studenti zmiňovali například autoškolu **Hýbl v Kralupech, VTR motorsport v Brandýse nad Labem, Stará Boleslav-Brandýs nad Labem autoškola Trio, Autoškola Pýcha v Milovicích** nebo **Šafýnkovou v Neratovicích**.

Zajímalo nás také, jaké zkušenosti a názory studenti na své autoškoly mají:

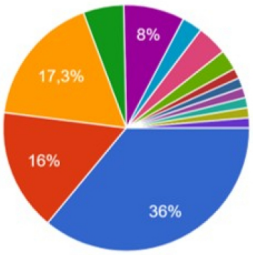
„Velice doporučuji svoji autoškolu (Autoškola Bohouš) – je nejlevnější na Mělníku a lektor je skvělý.“

„Měla jsem skvělého učitele pana Podskalského. Učit doma jsem se moc nemusela. Stačilo dávat pozor.“

„Libor Vojtěch skvěle naučil, ale také pomohlo sledování videí na YouTube – například Plzeňská Jehlařenská, Autoškola King a David Škarda.“

Jak vidíme, každá autoškola má své výhody, a při výběru záleží především na osobních

preferencích a doporučení od známých. Někteří studenti zdůrazňovali, že výběr správného instruktora je klíčový

– proto doporučují ptát se na reference a zkušenosti ostatních.

Jak studentům šly závěrečné zkoušky?

Když jsme se studentů ptali na jejich úspěšnost u závěrečných testů a jízd, výsledky byly velmi povzbudivé. Téměř 95 % studentů zvládlo teoretickou zkoušku napoprvé, pouze 5 % muselo test opakovat.

U praktické části byla úspěšnost také vysoká – 90 % respondentů uspělo při první závěrečné jízdě a pouze každý desátý potřeboval druhý pokus.

Co se týče bodového hodnocení u teoretické zkoušky, téměř polovina studentů (47 %) dosáhla téměř maximálního počtu bodů – 49 až 50 bodů z možných 50.

Dalších 33 % získalo 47–48 bodů, což je také skvělý výsledek. 12,3 % získalo 46–45 bodů a zbylých 7 % 43–44 bodů.

Příprava se studentům rozhodně vyplatila – 41 % z nich absolvovalo před zkouškou 20–40 cvičných testů, přičemž více než pětina dokonce zvládla přes 40 testů. Pouze 16 % se spokojilo s minimální přípravou v rozmezí 1–10 testů.

Zeptali jsme se také studentů, jaké rady by dali těm, kteří se na zkoušky teprve připravují:

„Je super si dělat testy průběžně a nainstalovat si na ně aplikaci. Už to, že ji budete mít v mobilu, vás více přiměje testy zkoušet. Nemusíte je zvládat hned, ale těch otázek tolik není a určitě by bylo škoda je neprojet všechny.“

eTesty | Informační systém pro vykonávání elektronických testů

„Nejlepší je se domluvit s autoškolákem, ať vás vezme do úzkých uliček. Hodně to zlepší váš odhad v prostoru i v rychlosti do případných zatáček.“

„U testů je nejlepší si dělat zkoušky pořád dokola, dokud to nezačne vycházet na ´prošel´. Potom stačí jedna až dvě denně, ale před závěrečkama radši žádný – jakmile to nedáte, začnete zbytečně pochybovat.“

„Pokud máte nějaké věci při řízení, se kterými si nejste jistí – například parkování – tak určitě poproste svého učitele, aby vám umožnil si to ještě během jízd před závěrečnou zkouškou pořádně vyzkoušet.“

„Nejlepší rada je zachovat klid. To platí i po autoškole. Před závěrečnou jízdou si uvědomte, že není proč se stresovat – když to uděláte, uvědomíte si, že ten stres byl zbytečný.“

Ať už jste mezi těmi, kteří se na autoškolu teprve chystají, nebo už pilně trénujete paralelní parkování, držíme vám palce!

Pro přípravu na teoretickou zkoušku rozhodně využijte oficiální web Ministerstva dopravy https://etesty.md.gov.cz/, kde najdete všechny aktuální otázky a můžete si vyzkoušet neomezené množství cvičných testů.

A nezapomeňte – zachovat klid je základ.

Hodně štěstí za volantem!

Chmelař Adam - Dusílek Petr - Regner Josef

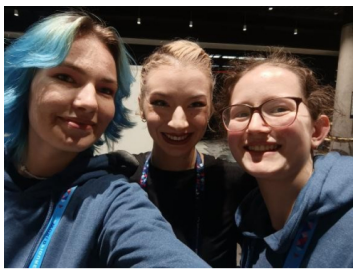
Mezi bruslemi a davem: Jak vypadá mistrovství světa z druhé strany

Chvíle na ledě po tréninccích – stejná plocha, na které před chvílí bruslili světoví závodníci (foto: vlastní)

Ilia Malinin nám po tréninku zapózoval (foto: vlastní)

Setkání s usměvavou Amber Glenn po jejím krátkém programu s Hankou (foto. vlastní)

Excuse me, where is entrance 12?

Zmatený turista s akreditací v ruce zastavuje uprostřed chodby a kolem něj právě projíždí vozík s cateringem. O pár metrů dál se ozývá zvuk bruslí dopadajících na led. V O2 areně je teprve devět ráno, ale zákulisí mistrovství světa v krasobruslení už několik hodin jede naplno.

Dobrovolníci přebíhají mezi sektory, organizátoři kontrolují harmonogramy a sportovci mizí v útrobách arény směrem k tréninkovým halám. Diváci v tu chvíli ještě stojí venku před vstupem. Za dveřmi arény ale dávno začal další závod — boj s časem, stresem a nekončícím pohybem lidí.

Právě tady jsem během šampionátu pracovala jako dobrovolnice.

Moje směny většinou začínaly brzy ráno. Nejčastěji jsem byla součástí takzvané *„rychlé roty“*, skupiny dobrovolníků, která pomáhala tam, kde bylo právě potřeba. Jednou jsme navigovali návštěvníky, za hodinu už doplňovali catering pro sportovce nebo řešili zmatky kolem akreditací.

A právě díky tomu jsme se dostávali i na místa, kam se běžní fanoušci nikdy nepodívají.

Na chodbách nebylo neobvyklé potkat světové krasobruslaře jen pár kroků od sebe. **Ilia Malinin** několikrát denně procházel kolem dobrovolníků směrem na trénink, jako by šlo o úplně obyčejný den. Bez kostýmu, bez reflektorů, jen s batohem přes rameno a sluchátky v uších.

Nejsilnější situace ale přišla během jednoho z mužských tréninků.

S Hankou ze Slovenska jsme stály u chodby vedoucí k šatnám, když jsem si všimla ženy zápasící se sportovní taškou. Zip se zasekl a obsah tašky se málem vysypal na zem.

„Do you need help?“ zeptala jsem se.

Žena se usmála, poděkovala a teprve v tu chvíli mi došlo, že stojím před americkou krasobruslařkou **Amber Glenn.**

Řekla, že už za ní někdo jde, ale i tak s námi ještě chvíli zůstala. Když jsme ji potom poprosily o společnou fotku, ochotně souhlasila. Vedle mě stála Hanka a bylo vidět, že sotva popadá dech. Amber byla její oblíbená krasobruslařka.

Když jsme se po chvíli vracely zpátky k ledu, Hanka se usmívala od ucha k uchu a ruce se jí ještě pořád třásly.

Podobných situací přinášel šampionát desítky. Některé byly dojemné, jiné spíš komické.

Jednou jsem například spěchala na trénink mužů a na schodech zakopla doslova o nic. Následoval pád přímo před **Nikou Egadzem**. Na pár vteřin se zastavil, podíval se na mě a bylo vidět, jak zoufale se snaží nerozesmát.

„I'm okay,“ vyhrkla jsem rychle, ještě než jsem se pořádně zvedla.

Pozdravili jsme se a on pokračoval dál chodbou. Jen díky ozvěně na schodišti jsem ještě slyšela tlumený smích.

Největší chaos ale nepřicházel uvnitř arény. Čekal venku.

Během jednoho z tréninků mužů se před O2 arenou začal shromažďovat obrovský dav fanoušků. Fronta sahala až k obchodnímu centru Harfa a mezi lidmi se neustále opakovalo jediné jméno — **Ilia Malinin**.

Jenže organizátoři tehdy ještě nestihli vytvořit bezpečnostní koridor.

Když sportovci přijížděli k aréně, museli projít přímo davem. Fanoušci vytahovali telefony, volali na ně a tlačili se co nejblíž. Někteří krasobruslaři zrychlili krok a snažili se dostat dovnitř co nejrychleji.

Aleksandr Selevko se před vstupem na okamžik zastavil. Rozhlédl se po davu a bylo vidět, že se mu mezi fanoušky vůbec nechce.

Ještě nepříjemnější situaci zažil **Jacob Sanchez**. Lidé na něj sahali a snažili se ho zastavit kvůli fotografiím. Jeho tým si následně přišel stěžovat a v zákulisí bylo najednou cítit napětí.

Po několika minutách začali organizátoři narychlo vytvářet koridor z ochranných zábran a dobrovolníků. Dav sice dál skandoval jména sportovců, ale situace se konečně uklidnila.

Právě tehdy jsem si uvědomila, jak tenká je hranice mezi obdivem a narušením osobního prostoru.

Večer pak hala působila úplně jinak než ráno.

Tribuny potemněly, nad ledem se rozsvítil jediný kužel světla a celá aréna na pár sekund ztichla. Pak se ozvala hudba a desetitisíce lidí začaly tleskat.

A zatímco diváci sledovali výkony na ledě, v zákulisí pokračoval další kolotoč. Dobrovolníci běhali mezi sektory, někdo řešil ztracené akreditace, jiní hledali správné šatny pro sportovce nebo doplňovali catering.

Možná právě v tom spočívalo to nejzajímavější.

Mistrovství světa totiž nebylo jen o medailích a známých jménech. Skutečný život šampionátu se odehrával hlavně mimo kamery — na chodbách, u vstupů do haly nebo během několika minut mezi tréninky.

A právě tam člověk nejvíc poznal, že i světové hvězdy jsou pořád jen lidé.

Vokounová Lucie

Ubližujeme zvířatům a ani o tom nevíme!

Mnoho lidí chce zvířatům pomáhat či jim prostě jen udělat radost. Často však děláme věci, které jim mohou spíše uškodit, případně jim způsobit psychické problémy a nepohodu.

Problém syndromu andělských křídel
Každý jsme už určitě někdy slyšeli, proč nemáme krmit ptáky starým pečivem. S důvody jako bobtnání pečiva v břiše a následnou podvýživou ptáka kvůli prázdným kaloriím jsme se už setkali všichni.

Věděli jste však, že jim to způsobuje i mnohem závažnější problémy? Bude zde řeč o takzvaném syndromu andělských křídel. Název sice nezní tak strašidelně, ale realita je pro ptáky naprosto zdrcující. Jedná se totiž o nevratnou deformaci u křídelních kloubů ptáků, která vzniká právě v důsledku nevhodné stravy bohaté na sacharidy, ale chudé na důležité minerály a vitamíny. U mladých, rostoucích ptáků to proto způsobuje příliš rychlý růst letek, na který se kosti a klouby křídla nestíhají adaptovat. Křídla se pak pod váhou těžkého peří jednoduše vyvrátí směrem od těla.

Pták s touto vadou už nikdy nevzlétne. V přírodě to proto např. pro labuť nebo kachnu znamená prakticky rozsudek smrti. Místo tašky se starým pečivem přitom stačí sáhnout po věcech, které máme běžně v kuchyni a které ptákům skutečně prospějí. Skvělou volbou je například mražený hrášek nebo kukuřice, které stačí nechat jen krátce povolit. Ptáci také milují obyčejné ovesné vločky nebo různé druhy semínek, ideální je slunečnice, ptačí zob nebo pšenice.

Kočičí předení není vždy známkou spokojenosti

Mnozí z vás si pravděpodobně myslí, že kočka přede, protože je šťastná.

Ačkoliv to může být jednou z příčin, kočky předou i ve chvíli, kdy jsou vystaveny extrémnímu stresu nebo mají bolesti.

Až jednou půjdete se svou kočkou k veterináři a uslyšíte ji vrnět, nevrní proto, že se jí tam líbí, ale kvůli tomu, že se nachází ve stresové situaci.

Určit emoce, které se nám kočka snaží dát předením najevo, je velmi obtížné. Nicméně, podle frekvence vrnění se dá alespoň zhruba rozklíčovat, co váš mazlíček zrovna cítí.

Pokud je vrnění velmi jemné a dlouhé, kočka tím dává najevo, že je v pořádku. Když budete kočku hladit nebo ji přinesete misku s jídlem, bude to tedy přesně tohle vrnění, které uslyšíte.

Jakmile je kočka v nepohodlí nebo ve stresu, vrní vysoce, až skoro pískavě. Právě tento typ vrnění je typický pro návštěvy veterináře. Uvolňují se při něm totiž endorfiny, hormony štěstí, díky čemuž se kočka se situací lépe vyrovnává.

Tak až někdy uslyšíte svou kočku vrnět, zkuste se zamyslet nad tím, co se vám vlastně snaží říct. Třeba se tím i upevní váš společný vztah.

Zrcátko v kleci – počátek totálního šílenství

Chováte papouška andulku? Pokud ano, dejte si pozor na to, abyste jí do klece nepověsili zrcátko. Zrcátka se papouškům do klecí dávají poměrně často, protože díky tomu začínají dříve mluvit. Nicméně, andulce tím v podstatě vykopete hrob.

Jak to? Andulka nepozná, že to, co vidí v zrcadle, je pouze její odraz, a žije tak v domnění, že je v kleci s další andulkou. Začne si s vlastním odrazempovídat nebo se ho i snaží krmit. Postupně se stává na zrcátku závislá, a jakmile s ní jdete třeba ven, začne být agresivní. Zrcátko se v podstatě stalo její drogou.

AVES
záchranná stanice

Andulka samozřejmě pozná, že s papouškem v odrazu není něco v pořádku, což naruší pouto, které s ním dosud měla, a vyvolá velmi stresující situace. Díky nim si andulka může začít trhat vlastní peří, nebo dokonce dostat mrtvici. Ze stejného důvodu je dobré se také vyhnout plastovým ptáčkům v kleci, protože mají takřka stejný efekt. Nejlepším řešením je buď pořídit andulky alespoň dvě, anebo se jí hodně a pečlivě věnovat, chodit s ní ven a co možná nejvíce informací si zjistit ještě předtím, než vůbec začnete andulky chovat. Papoušek si tak vytvoří pevné pouto k něčemu reálnému a ne jen k odrazu v zrcadle.

Procházka pro psa není pouze o vykonání potřeby, ale i o poznávání svého okolí

Mnoho lidí bere venčení psa hlavně jako rychlou procházku, během které se pes proběhne a vykoná potřebu. Často proto psa neustále popohánějí, tahají za vodítko nebo mu nedovolí zastavit se a očichat každý keř nebo sloup. Jenže právě čichání je pro psy jedním z nejdůležitějších způsobů, jak poznávají své okolí.

Zatímco člověk vnímá svět hlavně očima, pes ho vnímá především nosem. Každý pach pro něj představuje obrovské množství informací. Ze stop ostatních psů dokáže poznat jejich pohlaví, přibližný věk, zdravotní stav nebo třeba to, jak dávno se na místě nacházeli.

Pro psa je tak obyčejná procházka podobná tomu, jako když si člověk čte zprávy nebo sleduje, co je nového kolem něj. Když psovi neustále bráníme v očichávání okolí a jen ho rychle táhneme dál, připravujeme ho o přirozenou psychickou stimulaci, která je pro jeho pohodu velmi důležitá.

Pes pak může být více vystresovaný, neklidný nebo frustrovaný, přestože byl fyzicky vyvenčený. Neustálé tahání za vodítko navíc nepůsobí jen psychické problémy. Při silném škubání může docházet také k přetěžování

krční páteře, průdušnice nebo kloubů, zejména pokud pes nosí obyčejný obojek.

Řešení přitom nemusí být nijak složité. Často stačí zpomalit, dát psovi více prostoru k očichávání okolí a nebrat každé zastavení jako zdržování. Pro psa totiž není procházka jen obyčejné venčení, ale chvíle, během které si svým vlastním způsobem prohlíží a poznává svět kolem sebe.

Bednář Oldřich - Fanta Tomáš

Mělnicko v létě: Vydejme se za skrytými poklady i známou klasikou

Okolí Mělníka je známé nejen svou vinařskou tradicí, ale také řadou kulturních a technických památek. Následující řádky vám představí několik tipů na výlety, které kombinují krásu architektury s klidem okolní přírody. Většina těchto míst je snadno dostupná a nabízí příjemné vyžití pro návštěvníky všech věkových kategorií.

Kokořínské pokličky
Pokud hledáte skutečnou ukázku síly přírody, pak se vydejte do srdce přírodní rezervace Kokořínský důl. V lesích na Kokořínsku naleznete pořádné hřiby, a to celoročně. Pokličky vznikly tisíce let trvajícím zvětráváním, při kterém odolná horní vrstva pískovce vytvořila „klobouk" chránící měkčí podstavu před erozí. Tyto neuvěřitelné skalní útvary sahají do výšky až 12 metrů. Cesta k Pokličkám je velmi snadná: stačí sledovat červenou turistickou trasu od hradu Kokořín nebo zaparkovat na nedalekém parkovišti přímo pod skalními schody.

Rodný dům Antonína Dvořáka
Jen kousek od majestátního zámku Nelahozeves stojí budova, ve které se narodil jeden z nejslavnějších hudebních skladatelů Antonín Dvořák. Nově zrekonstruovaná expozice vás vtáhne do 19. století. Nahlédnete do řeznické krčmy Dvořákových rodičů a skrze interaktivní prvky prožijete skladatelovo dětství i jeho cestu ke slávě. Tyto příběhy vám budou vyprávět sluchátka, které dostanete na začátku prohlídky, takže si exkurzi prohlédnete svým vlastním tempem.

Zámek Liblice
Zámek Liblice byl postaven na přelomu 17. - 18. století a je právem považován za jednu z nejkrásnějších barokních památek v České republice. Je obklopen rozsáhlým anglickým parkem s mnoha malebnými cestičkami a stíny staletých stromů. Součástí areálu je také hotel a restaurace pro turisty. V minulosti zámek sloužil jako šlechtické sídlo, ale dnes se zde pořádají velkolepé konference, kulturní akce i svatby. Jeho bohatě zdobené interiéry vás přenesou do barokního období. Pokud jste milovníci historie, neváhejte s návštěvou zámku.

Čertovy hlavy
V nedaleké obci Želízy se v borovicovém lese schovává to, co na první pohled vypadá jako kulisa z fantasy filmu. Čertovy hlavy jsou ohromné devítimetrové obličeje, které jsou vytesané do pískovcových skal. Dílo bylo vytvořené českým sochařem Václavem Levým v polovině 19. století. Lze říci, že je to náš český „Mount Rushmore", a i když nemáme vytesané tváře prezidentů, tyto skalní reliéfy rozhodně stojí za vidění. Je zde ale nutné zdůraznit, že výšlap ke skalám je na písčitém povrchu a je třeba brát ohled na bezpečnost.

Koupaliště Mšeno
Pokud chcete příjemnou a ochlazující zastávku a nebaví vás přeplněné aquaparky, rozhodně navštivte koupaliště Mšeno. Lázně ve stylu art deco poskytují vše potřebné, včetně restaurace a menšího dětského hřiště. Padesátimetrový bazén je napuštěn vodou ze skalního pramene, čímž je dokonale čistá a příjemně osvěžující. Areál je otevřen po celou dobu letní sezóny.

Zámek Veltrusy
Nedaleko Mělníka se nachází významný barokní zámek Veltrusy, jenž byl vystavěn hrabětem Václavem Antonínem Chotkem v 18. století. Během návštěvy si prohlédnete reprezentační sály, zámeckou kapli i interiér bohatě zdobený historickým nábytkem a obrazy. Podobně jako liblický zámek, je i tento obklopen anglickým parkem, ve kterém najdete několik jezírek, mostů a vzácných stromů. Bohužel, při povodni v roce 2002 došlo k poškození zámku, ale dnes je již po rekonstrukci a znovu přístupný veřejnosti.

Rozhledna Hradišť
Jestliže vás láká pohled na Mělnicko shora, pak nevynechte rozhlednu Hradišť u obce Kadlín. Tato dřevěná stavba se tyčí na místě bývalého hradiště a nabízí jeden z nejkrásnějších výhledů v regionu. Otevírá vám panorama především s výhledem na Bezděz, vrcholky Českého středohoří a za dobré viditelnosti i hřebeny Krkonoš. Rozhledna je přístupná zcela zdarma po celý rok pro každého, kdo rád obdivuje krásy české krajiny.

Zdymadlo Hořín
Zdymadlo je klíčová součást průplavu mezi Mělníkem a Vraňany. Překonává spád až 8,5 metru, což z něj dělá nejvyšší plavební stupeň na trase z Prahy do Mělníka. Přestože bylo postaveno v roce 1905, dnes na něm můžeme vidět obdivuhodné propojení staré architektury a moderní techniky. Při nedávné modernizaci získalo unikátní zdvihací most, který využívá hydraulické písty a nejmodernější počítače. Most přesto drží svůj historický půvab obloženými původními kameny.

Sportovní areál Horní Počaply
Dalším ze skvělých míst, které můžete navštívit, je sportovní areál v Horních Počaplech. Areál skýtá využití pro fotbal, tenis, basketbal, házenou, hokejbal, stolní tenis a mnoho dalších sportů. Najdete zde také hospodu s menu nabízející českou klasiku. Navíc je tu i hřiště pro menší děti se skluzavkami či houpačkami, což dělá tento rodinný podnik vhodným pro rodiny s dětmi.

Tišice
Zamíříte-li do okolí Všetat, konkrétně do Tišic, vezměte si určitě s sebou kolo. Najdete zde totiž minibikepark se spoustou zatáček a překážek. Jedná se o menší venkovní areál, vedle hřiště pro děti a v blízkosti cukrárny! Milovníky turistiky jistě přiláká i turistická vizitka. Přes Tišice vede značená cyklotrasa č. 24 Labská z Vysoké nad Labem na Mělník, má cca 152 km a vede kolem břehu Labe po zpevněném nerovném povrchu. Pokud se budete chtít napojit v Tišicích, napojíte se na ní v Kozlech u náplavky z ulice Labská a můžete pokračovat směrem na Mělník nebo na Kostelec nad Labem.

Neratovice
Místním lákadlem pro děti je vytvořené brouzdaliště a jiné atrakce na souši – houpačky a prolézačky, pro sportovce připravené plavecké dráhy a pro ty, kteří si chtějí užít zábavu, bazén s vodními atrakcemi a skluzavkami. Skatepark - areál nejen pro zkušené, ale i pro začátečníky, kteří si chtějí užít čas na skateboardu, koloběžce či BMX. Pokud máte rádi večery plné filmů a popcornu, pak je právě pro vás určeno letní kino.

Čvančarová Anna, Polednová Elle, Černášová Eliška, Chaloupková Julie, Pešanová Helena, Kuksová Lucie

Co nám nabízí letní Mělník?

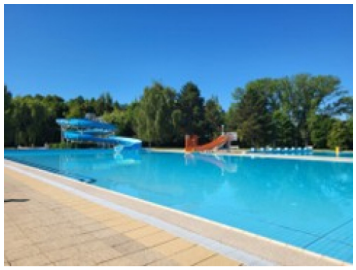

foto: Pešanová

Mělnické koupaliště

Jednou z nejlepších možností, jak se v perném létě ochladit, je voda, takže mělnické koupaliště by jistě ve vašich letních plánech nemělo chybět - plavecký bazén, klasický bazén a k tomu ještě brouzdaliště pro malé děti, nemluvě o tobogánu, skluzavce a divoké řece!
Není tu jenom voda, je zde i hřiště pro plážový volejbal, nohejbal či jumping pillow. To celé s možností občerstvení v areálu koupaliště.
Zeptali jsme se těch, kteří toto koupaliště navštívili: *„Na koupaliště chodím občas v létě s kamarády. Já mám nejraději skluzavky, ale každý si tam najde něco svého. Prostředí se mi taky moc líbí. Je pěkné a příjemné. Voda je příjemná a ani mi nepřijde, že by byla nějak extra chemická. Určitě ho doporučuju alespoň jednou navštívit.“*

Sport

Pokud nehledáte relax, ale preferujete aktivně strávený čas, máme pro vás několik možností.

Nejznámější je **Sokol Mělník**, jenž nabízí bojové sporty, atletiku, sporty a volnočasové aktivity až po vzdělávání o sokolské historii.
Méně známá, ale stejně dobrá je **Hala BIOS Mělník**. Ta poskytuje spoustu dalších možností, jako stolní tenis, tenis a badminton.
Pro ty, kteří rádi posilují, tu máme **Empire Fitness posilovnu**. Najdete ji blízko našeho gymnázia. Je vybaveno kvalitními posilovacími stroji a nově pořízenou finskou saunou. Začátečníkům pomohou trenéři, kteří vás naučí, jak správně cvičit, aby vaše cviky fungovaly a vyhnuli jste se jakémukoli zranění.
Pokud hledáte něco, co spojuje zvířata, eleganci a pohyb, pak je tu **Jezdectví JK Mělník**, které nabízí dlouhodobé i krátkodobé učení. V obou případech si můžete koně či poníky nechat v boxech. Zájemci mohou cvičit drezuru, ale i parkurové skákání.

Café Tamara (a jiné)

Už jste někdy měli jednu velkou palačinku? A co teprve jednu slanou velkou palačinku?
Ano, v Café Tamara si můžete dát obojí. Mají velkou škálu nabídek od palačinky s nutelou a banánem přes palačinku se sýrem, salámy či pálivými papričkami.
Zeptali jsme se i pár návštěvníků tohoto podniku:
„V palačinkárně jsem byl poprvé a sem bych klidně přišel znovu.“

foto: Kuksová

„Dostali jsme chuť na sladké, když jsme procházeli Mělníkem s kamarády, a tak jsme ji našli. Dali jsme si palačinku s višněmi a čokoládou. Byla moc dobrá a nemohli jsme si na nic stěžovat, takže ji všem doporučujeme. Hlavně těm, kteří milují sladké.“
V případě hezkého dne lze využít venkovní posezení. Také interiér je příjemný a útulný. Ke koupi jsou zde krásné a originální plátěné tašky.
A když je horko už moc velké, je tady **Zmrzlina CIAO&CIAO Mělník**. Najdete zde mnoho druhů zmrzliny od dračího ovoce až po peprmintovou. Venku si můžete se zmrzlinou sednout a kochat se pohledem na náměstí. A pokud vás nezaujaly tyto možnosti, pak tu máme ještě **Cukrárnu v Pasáži**, kde najdete nejrůznější zákusky, kvalitní kávu nebo chlebíčky. Na objednávku dělají i dorty, například velký dort ve tvaru polštáře se smetanově bílou barvou a zlatým lemem...

Kuksová Lucie, Pešanová Helena

Park Na Podolí

Tento park by měl být pro všechny známý, ale co v takovém parku dělat v létě? Dobrá otázka!
Rozsáhlá travnatá plocha je jako přesně dělaná na pikniky či relaxování.
Kdo by odolal knize, vyhřívání se na slunci a setkání s kamarády?

A co takhle sportování?
Pro aktivnější z nás je tu místo na běhání, míčové hry, jógu a protahování.
Park navíc nabízí hřiště pro menší děti a rybník s nutriemi a kachnami.

Bowling Club 4D

Najdeme jej na Chloumku. Je to malá budova s barem ve stylu malé hospody s bowlingem. Místnost je velmi útulná, obsluha příjemná a milá. V baru se nachází čtyři bowlingové dráhy. Po domluvě s majitelem zde lze pořádat oslavy, večírky nebo svatby.

Zeptali jsme se lidí z narozeninové oslavy:
„Nejsme tu poprvé. Dneska jsme zrovna slavili narozeniny jednoho kamaráda. Atmosféra clubu se nám moc líbí a doporučujeme bowling všem. Určitě sem ještě zajdeme.“

Pro nás úhledný trávník, pro brouky znamená rozsudek smrti

Pohled na dokonale střižený zelený trávník v nás často vyvolává pocit pořádku a péče, ale pro drobný svět hmyzu představuje takové místo v podstatě mrtvou zónu. Tráva totiž pro brouky, včely i motýly není jen pouhou kulisou. Je to jejich domov, spižírna a školka zároveň.

Pokud se rozhodneme celou plochu zahrady nebo parku posekat najednou a na co nejnižší výšku, hmyz v jediném okamžiku ztratí veškeré zdroje potravy, bezpečný úkryt před predátory i prostor pro své rozmnožování.

Odborné standardy se proto v posledních letech odklánějí od plošného sečení a doporučují takzvanou mozaikovou nebo fázovanou seč. Tento přístup spočívá v tom, že se trávník udržuje po částech, takže na ploše vždy zůstává určitý podíl neposečeného porostu. Hmyz tak má šanci se včas přesunout do bezpečí a přečkat období, než posekaná tráva znovu vyroste.

Takový postup zajišťuje kontinuitu života a brání tomu, aby se z krajiny stala biologicky sterilní poušť. Změna k lepšímu přitom nevyžaduje žádné složité investice ani vytvoření neprůchodné džungle. Často stačí jen drobná úprava našich návyků, jako je zvýšení nožů sekačky o několik centimetrů

nebo rozhodnutí, že určitý kout zahrady necháme rozkvést.

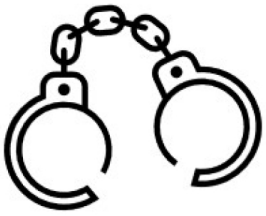
I malý kousek záměrně ponechané vysoké trávy se může stát velkou pomocí pro stovky drobných živočichů. Až tedy příště někde uvidíte zdánlivě přerostlou trávu, nemusíte se na ni dívat jako na známku nedbalosti. Naopak v ní můžete vidět místo, kde příroda konečně dostala skutečnou šanci.

Bednář Oldřich - Fanta Tomáš

Kriminalita na Mělnicku: Jedná se o vzácnost, nebo o každodenní chléb?

!

NÁSLEDUJÍCÍ ČLÁNEK NENÍ URČEN PRO CITLIVÉ POVAHY

Mělnicko, oblast s hojnou krajinou a přírodní rozmanitostí, nacházející se pouhých třicet kilometrů od Prahy. I přes krásné povodí Labe a laskavé lidi není vše jen zalito sluncem.
Hrozí nám ale nějaká skutečná hrozba? Jsme v bezpečí v našich vlastních vesnicích a městech?

KRIMINALITA V PŘEDCHOZÍCH LETECH

Když srovnáme kriminalitu na Mělnicku s kriminalitou v podobně velkých okresech, jako je třeba Nymburk nebo Litoměřice, zjistíme, že Mělnicko je někde mezi. Nymburk zaznamenává cca 900-1300 trestných činů ročně. Litoměřice asi 1500-2000 a Mělník zhruba 1100-1500.

Nicméně zaznamenaná data z předchozích několika let ukazují, že kriminalita v naší oblasti klesla. Například v roce 2011 bylo evidovaných 698 trestných činů pouze za první čtvrtletí, v roce 2017 to však bylo 1548 za celý rok. Značný pokles byl také zaznamenán během pandemie.

DRUHY TRESTNÝCH ČINŮ

Ve většině případů se jedná o různé krádeže, vloupání, podvody. Méně častá je pak násilná kriminalita, která zahrnuje různé rvačky, ublížení na zdraví nebo domácí násilí. Ve velmi ojedinělých případech jde o vraždy či loupeže zbraní.

Za majetkovou kriminalitu na Mělnicku, obecně v České republice, můžou nejčastěji drogy, dluhy, finanční problémy nebo prostě jen příležitost, jako je nezamčené auto.

PŘÍPADY

Rády bychom upozornily, že pročítaní následujících krimi případů nemusí být vhodný pro citlivé povahy.

Zmizelý kojenec
V obci Hořín v roce 2020 matka nahlásila únos dítěte v kočárku. Hlášení rozjelo rozsáhlou pátrací akci. Ve skutečnosti tou dobou už bylo dítě mrtvé. Žena a její partner usmrtili kojence již o několik dní dříve. Šlo o neúmyslné usmrcení z nedbalosti, které se pokusily zastřít historkou o únosu.

Tělo miminka nalezli policisté druhý den pátrací akce. Matka ho zabalené v batohu, který zatížila kameny, hodila do Labe. Následná pitva ukázala, že nešlo o násilnou smrt.
Matka dostala pět let vězení.

Sexuální výtržník
V okolí obce Vojkovice řádil v roce 2022 sexuální výtržník. Muž se opakovaně obnažoval před ženami. Dopaden byl až po více incidentech, při kterých došlo i k pokusu o kontakt. Hrozily mu dva roky vězení.

Brutální vražda podnikatele
V roce 2022 byl v obci Vysoká nalezen mrtvý muž ve svém domě. Policie ho nalezla s četnými smrtelnými zraněními, které se nemohly stát vlastním zaviněním. Šlo o několik bodných ran v oblasti břicha a odřezané genitálie, ty byly podle některých zdrojů nalezeny v lednici.

Pachatelem byla shledána jeho přítelkyně. Motiv nebyl oficiálně uveden, místní však vidí jako příčinu mužovo chování vůči partnerce, které označili za diktátorské až tyranské. Žena byla shledána nepříčetnou, a tak dostala pouhých 5 let vězení.

Vražda v bytě
V roce 2024 v Kostelci nad Labem byla v jednom z bytů nalezena žena bez známek života. Úmrtí bylo shledáno podezřelým, tak si případ převzali kriminalisté. Pitva prokázala násilnou smrt, její způsob nebyl zveřejněn.

Podezřelým byl partner oběti, který byl poslán do vazby již dva dny po činu. Hrozilo mu osmnáct let vězení.

Vražda po rodinné hádce
Ve středu 18. září 2024 byl v obci Postřižín zadržen devětadvacetiletý muž za spáchání vraždy. Jeho sedmdesátiletý otec byl nalezen s bodnými zraněními venku před domem.

Záchranáři se snažili ze všech sil, muže se však zachránit nepodařilo. Vraždě předcházela napjatá hádka mezi otcem a synem.
Pachateli hrozilo dvacet let vězení, nakonec byl odsouzený na patnáct.

Zdroje:
https://policie.gov.cz
https://www.irozhlas.cz
https://www.idnes.cz
https://www.novinky.cz

Haugwitzova Sandra - Plesníková Sára

Vlastní tvorba

Prolog
A utíkala dívka, rychleji než vítr na pláži, zvěstující hurikán. Ten pocit jí zasával spáry do morku kostí, proklouzával skrze žebra, dokud neinfikoval srdce. Mozek už byl dávno nakažen, dva nejdůležitější orgány právě dívenku zradily, a plnou moc nad jejími činy převzal ten starý známý přítel jménem strach.

Ne. Prosím. Myšlenky jí zaplavily modlitby ke všem svatým, které si jen zvládla vybavit. Kašlali na ní, pokaždé, když jako malá holčička brečela a modlila se, pokaždé její modlitby sklouzly na zobrazeno. To jí však nebránilo doufat, že to tentokrát bude jinak.

Už nikdy po vás nebudu nic chtít, slibuju.
Prosím!

Bývalým řeznickým skladištěm se nesly zvuky jejích bosých nohou, dopadajíc na chladnou betonovou podlahu. Nemocniční košile se jí potem lepila k vyhublému tělu, a starý zatuhlý zápach nesoucí se skladištěm ji spolu s šokem, který prožívala hnal slzy do očí. Černavá lepkavá tekutina, která jí stékala po paži, za ní zanechávala cestičku, a pulzující bolest ze střepu zraněného v paži, se tak hlásila o pozornost, že jí dívka cítila i přes vysokou hladinu adrenalinu v krvi.

Celé tělo protestovalo a škemralo o odpočinek, ale ona se nezastavila, nezpomalila. Nemohla. Každý okamžik, každé zaváhaní mohlo stát to nejdražší.
Prudce vrazila do železných dveří, které zasténaly a ona s nimi, když se nepohly ani o píď a dívenka si vyhodila rameno. Nakoukla dovnitř malým okénkem, a když spatřila, co bylo za dveřmi, byla si téměř jistá, že prožívá malou zástavu srdce

Bylo to řeznické skladiště, uklidňovala se, *ta krev může být z masa.*

Jenže ten podvědomý hlásek věděl, že si lže do kapsy. Rozhlédla se a horečně hledala, čím by dveře mohla otevřít, dokud pohledem nenarazila na páčidlo opřené o dřevěnou bednu. Vzala ho, zahákla páčidlo do dveří a zoufale se snažila dveře otevřít. Rána na ruce jí snahu neulehčovala, a tak byl téměř zázrak, když zaslechla tiché cvaknutí a dveře povolily.

Třesoucí dívka vešla dovnitř bývalého mrazáku, chlad se jí zakousnul do těla, ale ona mu nepřikládala velkou váhu. Čemu však váhu přikládala, byl fakt, že je v *opuštěném* skladišti zapnutý mrazák.
Šla po krvavých stopách, dokud nedošla na samý konec.
Podlomila se jí kolena.
Její modlitby znovu nikdo nevyslyšel.

Haugwitzova Sandra

Máme kratší pozornost kvůli Reels a TikToku?

Krátká videa nás učí rychle přepínat pozornost.
Kvůli tomu pak může být těžší soustředit se na delší texty nebo výuku. Neznamená to ale, že by sociální sítě „ničily mozek“, spíš si na tento styl zvykáme.

Dopaminová past: proč pořád scrollujeme?
Sociální sítě využívají dopamin, látku v mozku spojenou s pocitem odměny. Každé zajímavé video nás nutí chtít další, protože nikdy nevíme, co přijde. Proto často scrollujeme déle, než jsme plánovali.

Otevřu sešit, že se budu učit,
po chvíli mobil začne mě rušit.

„Jen jedno video“ slibuju si tiše,
o hodinu později mozek sotva píše.

Učebnice pláče, fixy už to vzdaly,
moje známky pomalu mizí do dáli.

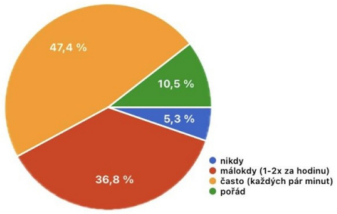
A tak si říkám každý den znova,
„zítra to změním“ – největší lež života.

Smyšlená báseň - kontrast reality

Co s tím dělat?
Pomáhá omezit čas na mobilu a trénovat soustředění (např. čtením nebo učením bez vyrušení).
Největší problém není TikTok samotný, ale kolik času mu věnujeme.

Matějíčková Barbora - Prouzová Natálie

Sociální sítě vs. studenti

Mobil v ruce, TikTok zapnutý, učení otevřené… někde vedle. Přesně tak dnes funguje spousta studentů.
V dotazníku mezi 38 lidmi se ukázalo, že skoro polovina tráví na TikToku nebo Reels 2 až 3 hodiny denně a téměř pětina dokonce více než tři hodiny.

Co se týče učení, výsledky jsou dost upřímné. Více než polovina respondentů přiznala styl „trochu se učím a trochu scrolluju“. Jinými slovy – otevřu sešit, přečtu nadpis a pak nutně potřebuji zjistit, co dělá někdo cizí na internetu.
Při učení většinu studentů mobil rozptyluje často, někdy dokonce každých pár minut. Na druhou stranu více než polovina zvládne číst bez přerušení déle než 30 minut, takže ještě existuje naděje.

A jak se studenti cítí po delším scrollování? Nejčastější odpověď byla únava. Není divu, hodina TikToku někdy vyčerpá víc než hodina matematiky.

Závěr je jednoduchý: sociální sítě nejsou problém. Problém je věta: „Ještě jedno video a jdu se učit.“

Matějíčková Barbora - Prouzová Natálie

Jak přežít konec školního roku?

Konec školního roku je období, na které se většina studentů těší už od září. Slunečné počasí láká ven, prázdniny jsou na dosah a motivace k učení často klesá na minimum. Přesto je právě závěr roku časem, kdy se píšou poslední testy, uzavírají známky a dokončují projekty.

Jak tedy toto náročné období zvládnout?

1. Nenechávej vše na poslední chvíli

I když je lákavé odkládat povinnosti s tím, že „ještě je čas“, většinou to vede jen ke stresu. Vyplatí se rozdělit si práci na menší části a plnit úkoly postupně.

2. Nezapomínej na odpočinek

Odpočinek je stejně důležitý jako samotné učení. Krátká procházka, sport nebo setkání s přáteli mohou pomoci získat novou energii a zlepšit soustředění.

3. Mysli na spánek

Mnoho studentů se snaží dohnat učivo pozdě večer. Nedostatek spánku ale může způsobit únavu a horší výsledky. Kvalitní spánek je proto jedním z nejlepších pomocníků při zvládání školních povinností.

4. Stanov si cíl

Ať už je to zlepšení známky, úspěšné dokončení projektu nebo prostě jen zvládnutí posledních týdnů školy, konkrétní cíl může být dobrou motivací.

5. Těš se na prázdniny

Prázdniny jsou skvělou odměnou za celoroční práci. Může pomoci připomenout si plány na léto a zaměřit se na to, že každý splněný úkol tě k nim přibližuje.

Konec školního roku bývá náročný, ale zároveň je to

období, kdy se blíží zasloužený odpočinek. S trochou organizace, dostatkem spánku a pozitivním přístupem se dají poslední týdny zvládnout bez zbytečného stresu. A pak už zbývá jen jediné – užít si prázdniny.

Matějíčková Barbora - Prouzová Natálie

Redakční tým

Třída: 2. B
Vydavatelství: GJP Mělník

Šéfredaktorka a editorka:

Monika Marková

Redaktorky a redaktoři:

Oldřich Bednář

Anna Černášová

Adam Čurda

Eliška Čvančarová

Anh Dau Hung

Martin Dobšovič

Petr Dusílek

Tomáš Fanta

Sandra Haugwitzová

Julie Chaloupková

Adam Matěj Chmelař

Jakub Jaroš

Lucie Kuksová

Barbora Matějíčková

Čeněk Brendan Pecka

Helena Pešanová

Sára Plesníková

Elle Polednová

Ondřej Procházka

Natálie Prouzová

Josef Regner

Antonín Spáčil

Petra Šedivá

Matěj Šmída

Eliška Udržalová

Veronika Ulčarová

Lucie Vokounová

Martin Zeman

Barbora Zítová